तष्टात्मनस्तृतीयस्तु देवसर्गी हि स स्नृतः ॥ २३॥ तसिन् सर्गेऽभवत् प्रीतिर्विध्यने ब्रह्मणस्तदा । ततोऽन्यं स तदा दथ्यी साधकं सर्गम्तमं ॥ २४॥ तथाभिध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्ततः। प्रादुर्ब्बभी तदाव्यक्तादर्व्वाक्स्रोतस्तु साधकः ॥ २५ ॥ यसाद्वीग्यवर्त्तन ततोऽर्वाक्स्रोतसस्तु त। ते च प्रकाशवहु लास्तमोद्रिक्ता रजोऽधिकाः ॥ २६ ॥ तसात्ते दुः खबहुला भूयोभूयश्च कारिणः। प्रकाशा विहरन्तय मनुष्याः साधकाय ते ॥ २७ ॥ पचमोऽनुग्रदः सर्गः स चतुर्दा व्यवस्थितः। विपर्य्ययेख सिद्धा च शान्त्या तुष्ट्या तथैव च ॥ २८ ॥ निर्द्यत्तं वर्त्तमानम्ब तेऽर्घं जानन्ति वै पुनः। भूतादिकानां भूतानां षष्ठः सर्गः स उच्यते ॥ २८ ॥ ते परिग्रहिणः सर्वे संविभागरतास्तथा। चोदनाखाप्यशीलाख जेया भूतादिकाख ते ॥ ३०॥ प्रथमो महतः सर्गी विज्ञेयो ब्रह्मणस्तु सः। तन्माचाणां दितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते ॥ ३१ ॥ वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्गश्चेन्द्रियकः स्नृतः। इत्येष प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्व्वकः॥ ३२॥ मुखाः सर्गञ्चतुर्थस्तु मुखा वै स्थावराः सृताः। तिर्यक् कोतस्तु यः प्रोक्तस्तर्थग्योन्यः स पच्चमः ॥ ३३॥ ततोऽर्बस्रोतसां षष्टो देवसर्गस्तु स स्मृतः।